

តើអ្នកណាជាអ្នកចេញរបស់ទាំងអស់
ក្នុងពិភពលោកនេះ ?

រៀបរៀងដោយ
លោកបណ្ឌិត វ៉ែនស៊ែរ គីត

តើអ្នកណាជាអ្នកចង្អាតរបស់ទាំងអស់ ក្នុងពិភពលោកនេះ ?

ពិភពលោកដែលយើងមើលឃើញខុំវិញយើង

សូម្បីតែយើងក្រលេកមើលតែមួយភ្លែតទៅលើពិភពនៃជីវិតរស់នៅ បានបង្ហាញយើងនូវភាពធំធេងនៃ គំនិតនៃគោលបំណងដែលខ្ពស់ ជាការរៀបចំដែលពុំគួរឲ្យជឿឡើយ។ សត្វដំរី ទឹកកាមរបស់ត្រីបាឡែន តម្រូវបានបំពាក់ដើម្បីមុជចុះក្នុងជម្រៅ៣០០០ម៉ែត ដោយមិនស្លាប់ ហើយមិនមានបញ្ហាជាមួយនឹងត្រ ចៀករបស់វាឡើយ។ ហើយចាប់ចិត្តឈើ បាន យកក្បាលរបស់វាទៅដល់នឹងដើមឈើម្តងហើយម្តង ទៀតដោយគ្មានបញ្ហាបំផ្លាញដល់ខួរក្បាលរបស់វាឡើយ។

ជាទូទៅជីវិតតម្រូវឲ្យមានសរីរាង្គនៃខ្លួនប្រាណ (ដូចជា៖ បេះដូង ថ្លើម ក្រលៀន) ដើម្បីឲ្យមានដំណើរ ការពេញលេញ។ សរីរាង្គទាំងឡាយដែលនៅតែរីកចម្រើន ឬផ្នែកខ្លះដែលបានរីកចម្រើនរួចហើយគឺជា ផ្នែកភាគច្រើនដែលគ្មានប្រយោជន៍ ។ ចំពោះអ្នកគាំទ្រនៃគំនិតរបស់លោកដាវីនភាគច្រើននឹងមានការ ភ្ញាក់ផ្អើល គំនិតនៃការរីកចម្រើននៃសរីរាង្គបានផ្តល់នូវទិសដៅដើម្បីបំពេញគោលដៅអនាគតខ្លះៗ ឬតួនាទីគឺជាការខុសប្លែកទាំងស្រុងចំពោះគំនិតនៃទ្រឹស្តីវិវត្តន៍និយម។

មានសត្វបក្សីជាច្រើនដែលមានស្វ័យកណ្តាជដែលដឹកនាំពួកគេទៅកាន់គោល ដៅរបស់ ពួកគេ ដោយមិនគិតពីអាកាសធាតុ ឬមិនថាជាយប់ឬថ្ងៃនោះឡើយ។ សត្វបក្សីពណ៌មាស (golden plover) បានហើរពី អាឡាស្កាទៅកា ន័រដ្ឋបារាំងនៅរដូវរងារ។ ចំនួន៧០ក្រាមនៃខ្លាញ់តម្រូវសម្រាប់ ដំណើរ ៤៥០០គីឡូម៉ែត (២៨០០ ម៉ាយ) គឺត្រូវបានគណនាយ៉ាងច្បាស់លាស់។

សត្វខ្យងម្យ៉ាង (nautilus) រស់នៅខាងក្រៅ រវាងក្នុងសំបកដែលបានបំបែកជា២ប ន្ទាប់តូចៗ។ បន្ទាប់តូចៗទាំងនេះបានបំ ពេញដោយចំនួនជាតិឧស្ម័នផ្សេងៗគ្នា គឺ វាអាស្រ័យថាតើទឹកជម្រៅណាដែលខ្យង គ្រែងមុជចូលទៅក្នុងទឹក ដូច្នេះវាតែងតែធានា ថាស្ថិតនៅក្នុងលំនឹងមួយ។ នាវាមុជទឹកសម័យទំនើបរបស់យើងមើលទៅដូចជាឆោតល្ងង់ និងរុញញើញប្រៀបធៀបជាមួយនឹងខ្យង នេះ។ ជាទូទៅសត្វ នេះរស់នៅក្នុងជម្រៅទឹកជុំ វាប្រហែលជា៤០០ម៉ែត ប៉ុន្តែនៅពេលយប់ពួកវាឡើងមកប្រហែលជា ១០០ម៉ែត។

មានអតិសុខុមបាណ្ឌខ្លះមានភ្ជាប់ជាមួយនឹងសាច់ដុំជុំញកំលាំងនៃប្រព័ន្ធប្រកួត ដែលអាចធ្វើ ឲ្យពួកវាអាចរំកិលទៅមុខ និងថយក្រោយបាន។ ប្រសិនបើអ្នកជឿ ឬមិនជឿ មានអតិសុខុមបាណ្ឌ មួយដែលមានទំហំត្រឹមតែ ៦លានមីលីម៉ែតគូប ឈ្មោះថា មេរោគអេស្ត្រាទី កូលី ដែលមានសាច់ដុំ ជុំញកំលាំងនៃប្រព័ន្ធប្រកួត ក្នុងច្រើនជាង៦ ដែលបានភ្ជាប់ជាមួយនឹងកំលាំងដើម្បីបង្កើតជាថាមពល គឺ ដូចជាប្រព័ន្ធរបស់កុំព្យូទ័រដែរ និងរុក្ខជាតិគីមីមួយចំនួនដែលអាចរស់នៅដោយខ្លួនឯងវាបាន។

កោសិការដែលមានជីវិតមួយគឺមានចំនួនច្រើន គឺច្រើនដែលសាំញ៉ាំ និងប៊ុនប្រសព្វជាជាងម៉ាស៊ីនដែល បានបង្កើតដោយមនុស្សទៅទៀត។ នៅក្នុងកោសិការដែលច្រើននោះ គឺមានការរៀបចំតាមលំដាប់នៃ ដំណើរការកម្មវិធីនៃសារធាតុគីមីគឺមានដំណើរការកើតឡើងទាំងអស់ក្នុងពេលជាមួយនឹងគ្នា ហើយនឹង សម្របសម្រួលរួមគ្នាទៅវិញទៅមក។

រង្វាស់អណូររបស់ឌីអែអេសអេ (DNA molecules) ដែលមានក្នុងកោសិការដែល រស់មានផ្ទុកនូវព័ត៌មាន នៃកិច្ចការរបស់មនុស្សយ៉ាងច្រើន ។ តើអ្នកដឹងទេថា តើមានចំនួនសៀវភៅក្របស្តង់ដារចំនួន ដែលអាច យកមកផ្ទុកព័ត៌មានដែល មានផ្ទុកក្នុងឌីអែអេសអេដែលមានទំហំប៉ុនក្បាលមូលមួយ? គឺមានចំនួន ១៥ មីលាន (១៥ million million!) ។ ប្រសិនបើអ្នកដាក់សៀវភៅទាំងអស់នេះប ន្តបលើគ្នានៅវានឹងមាន គំនរសៀវភៅ៥០០ដងខ្ពស់ជាងចម្ងាយពីផែនដីទៅ ព្រះច័ន្ទទៅទៀតគឺមានចំនួនរយៈចម្ងាយសរុបគឺ ១៩២០០០០០០គីឡូម៉ែត (១១៩០០០០០០ម៉ាយ)។

នៅក្នុងចក្រវាលរបស់យើងមានផ្កាយប្រមាណ ១០២៥ (= ១ ដែលមានលេខសូន្យចំនួន២៥!)។ សូម្បី តែមនុស្សដែលមានជីវិតរស់ នៅយូរជាងគេគឺមិនអាចមានពេលគ្រប់គ្រាន់ដើម្បីនឹងរាប់ចំនួនផ្កាយទាំង អស់នេះដែរ។ ប្រសិនបើយើងបានប្រើប្រាស់កុំព្យូទ័រដែលមានល្បឿនលឿន ដែលអាចមានសមត្ថភាព រាប់បានចំនួន ១០ពាន់លានក្នុងមួយវិនាទី នោះវាត្រូវការចំនួនពេល ៣០លានឆ្នាំដើម្បីរាប់ចំនួនផ្កាយ ទាំងអស់នោះ!

មនុស្សដែលពេញដោយគំនិតដែលបានប្រឈមមុខជាមួយនឹងឧទាហរណ៍ខ្លះ ៗនេះអាចនឹងមានបំណង ដើម្បីនឹងពិចារណាទៅលើដើមកំណើតនៃគំនិតដែល មានរៀបចំយ៉ាងប៊ុនប្រសព្វទាំងនេះ។ ចំពោះទ្រឹស្តី វិវត្តនិយម ដែលមានម នុស្សជាច្រើនបានទទួលយកនូវទ្រឹស្តីនេះ គឺមិនបានផ្តល់នូវចម្លើយមួយដែល សមហេតុផលនោះឡើយ ពីព្រោះថាទ្រឹស្តីនេះសម្លឹងមើលទៅលើអ្វីៗនៅ ពេលចុង ក្រោយទាំងអស់ គឺជារូបធាតុ ដែលរួមមានព្រលឹង បញ្ញាចិត្ត និង ព័ត៌មានដ៏ច្រើនក្រៃលែងនៅក្នុងកោសិការជាច្រើន។ តាមបែបវិទ្យាសាស្ត្រ យើងបានដឹងថា ព័ត៌មានមិនមែនជារូបធាតុនោះឡើយ ហើយចំពោះច្បាប់ធម្ម ជាតិទាំងឡាយដែលនិយាយអំពីព័ត៌មានគឺវាតែងតែតម្រូវឲ្យមានប្រភព នៃប្រាជ្ញា (Intelligent Resources) នោះគឺជាអ្នកបង្កើត (ដើមកំណើត) នៃព័ត៌មានទាំងនេះជាមួយនឹងបំណង។ ភាពឆ្លាតវៃ និង ប្រាជ្ញា (Intelligent and wisdom) បានបង្ហាញនូវក្នុងការបង្កើតរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺពិតជាមានភាព អស្ចារ្យមែន ។ ការពិចារណាចំពោះកិច្ចការទាំងនេះបានរុញច្រានយើងដើម្បីធ្វើការ សន្និដ្ឋានថា គឺត្រូវតែ មានអ្នកដែលបានបង្កើតគ្រប់របស់ទាំងនេះ អ្នករៀបចំដែល បានទទួលខុសត្រូវចំពោះការរចនានៃ របស់ទាំងអស់។ ប៉ុន្តែ តើជានរណា?

តើយើងអាចស្វែងរកចម្លើយដែល គួរតែទុកចិត្តបាននៅឯណា ?

វិទ្យាសាស្ត្រគឺត្រឹមតែអាចធ្វើការស្រាវជ្រាវនូវការពិតអំពីពេលវេលានិងលំ ហរ ដែលយើងកំពុងតែរស់ នោះ តាមរយៈការប្រើប្រាស់វិធីផ្សេងៗសម្រា ប់វាស់ និងថ្លឹងថ្លែង។ វិទ្យាសាស្ត្រគឺអាចត្រឹមតែពិចារណា អំពី “តើអ្វី?” ប៉ុន្តែមិនអាចដឹងថា “តើមានប្រភពមកពីណា?” អំពីសំនួរនៃការបង្កើតរបស់ព្រះ ជាម្ចាស់។ ចំពោះចម្លើយនៃសំនួរទី២គឺលើសពីសមត្ថភាពរបស់មនុស្សទាំង អស់ អាចចម្លើយគឺមានតែអ្នកដែល រចនានិងរៀបចំប៉ុណ្ណោះដែលអាចផ្តល់ ដល់យើងបាន។ ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ គឺព្រះគម្ពីរ បាន ផ្តល់ដល់យើ ងនូវចម្លើយនៅក្នុងខគម្ពីរទី១ថា៖ **“កាលដើមដំបូងឡើយព្រះបានបង្កើត”** ។

ចម្លើយនេះគឺ សមស្របជាមួយនឹងតម្រូវការដែលយើងបានកត់សំគាល់ខាង
ដើម ដែលរាល់ព័ត៌មានទាំងអស់គឺត្រូវតែ មានប្រភពនៃប្រាជ្ញា (Intelligent
Resource)។

តើអ្នកណាជាអ្នកចេតា និងជាអ្នកបង្កើត

ព្រះជាម្ចាស់បានគង់នៅមុនអ្វីៗទាំងអស់ ។ នៅមុនពេលរយៈលំហរ ពេលវេលា
និងរូបធាតុទាំងអស់ ទ្រង់គឺសកម្ម។ ប្រសិនបើយើងកំណត់ព្រំដែននូវការពិនិត្យ
របស់យើងចំពោះឧតម្ភិរខាងលើមួយនេះ យើងអាចមានចំណាប់អារម្មណ៍ថា
គឺមានតែព្រះវរបិតាមួយប៉ុណ្ណោះដែលធ្វើក្នុងកិច្ចការនៃការបង្កើត។ តាមរយៈ
ការកំណត់នៃការសម្រេចទ្រង់មិនមែនមានតែមួយអង្គឯងក្នុងការបង្កើត
គឺអាចនឹងស្វែងរក ឃើញបន្ថែមទៀតក្នុងបរិបទនៃការបង្កើតរបស់ព្រះ
ជាម្ចាស់៖ **“ចូរយើងបង្កើតមនុស្ស”** (លោកុ. ១:២៦)។ ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ
ក៏ជាប់ទាក់ទងជាមួយនឹងការបង្កើតផងដែរ ដូចដែលយើងអាចមើល
ឃើញនៅក្នុងខទី២នៃការបង្កើត៖ **“...ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះក៏រវាងនៅពី បើទីក”** ។
ព្រះគម្ពីរមិនបានផ្តល់ នូវព័ត៌មានទាំងអស់ក្នុងពេលតែមួយនោះឡើយ តែ
បទគម្ពីរបានប្រាប់យើងបន្តិចក្នុងពេលមួយ។ នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មី
ចំពោះសំនួរដែលថា “តើជានរណា?” គឺត្រូវបានអធិប្បាយយ៉ាងក្បោះក្បាយ។
ដោយយោងទៅតាមបទគម្ពីរ ១កូរិនថូស ៨:៦ ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺទាក់ទងជាមួយ
នឹងការបង្កើតលោក នេះផងដែរ **“គង់តែខាងយើងមានព្រះតែ ១ ប៉ុណ្ណោះឯ
គឺជាព្រះវរបិតាច ដែលរបស់សព្វសារពើកើត មកពីទ្រង់ ហើយយើងរាល់
គ្នាក៏សំរាប់ទ្រង់ ក៏មានព្រះអម្ចាស់តែ១ គឺជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដែល
របស់សព្វសារពើកើតមកឈរដោយសារទ្រង់ ហើយយើងក៏ដោយសារទ្រង់ដែរ”** ។

ចំពោះពាក្យថា “អេឡូហ្គីម” (Elohim) ក្នុងបទគម្ពីរ លោកុ.១:១គឺជាទម្រង់
រង់ពហុវចនៈសម្រាប់ អ្នកបង្កើត។ តាមរយៈឧទាហរណ៍នៃការរស់នៅប្រចាំថ្ងៃ
គឺអាចជួយយើងដើម្បីឲ្យយល់អំពីគំនិត ទាំងឡាយដែលនៅពីក្រោយ
យោបល់ទាំងនេះ៖ មានគ្រួសារមួយបានជិះឡានទៅសួរសុខទុក្ខមិត្តភក្តិ
ខ្លះរបស់ពួកគេ។ នៅពេលដែលដល់ពេលវេលាដើម្បីនឹងចាកចេញទៅផ្ទះ
ខ្លះ ឪពុកបាននិយាយថា៖ “អូខេ! ឥឡូវនេះ ចូរយើងបើកឡានទៅផ្ទះវិញ”។
ទោះបីជាឪពុកបានប្រើទម្រង់ពហុវចនៈ វានៅតែ មានន័យថាគឺមានតែមនុស្ស
តែម្នាក់ប៉ុណ្ណោះដែលអង្គុយនៅកន្លែងបើកបរ ហើយគាត់ជាអ្នកបើកបរ
។ ចំពោះសមាជិកគ្រួសារដទៃទៀតក៏បានអង្គុយក្នុងឡានដែរ

និងកំពុងតែដំរើ ទោះបីមានតែមនុស្សម្នាក់កំពុងតែកាន់ចង្កូត បង្កើនល្បឿន និងជាន់ប្រាំងក៏ដោយ។

នេះគឺជាការបង្ហាញខ្លះៗដែលអាចជួយយើងក្នុងការអំពីរូបភាពនៃព្រះគម្ពីរដែលបានបង្ហាញ ប្រាប់ យើងអំពីព្រះជាម្ចាស់ជាព្រះអាទិករ និងជាអ្នករៀបចំនូវប្រភពនៃអ្វីៗទាំងអស់ដែលយើងឃើញ ក្នុងពិភពលោកនេះ ។ ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតពិភពលោកនៃជីវសាស្ត្រ តាមរយៈព្រះយេស៊ូវ។ នេះគឺជា ភាពប្រាកដមួយដែលយើងអាចក្នុងបទគម្ពីរ ហេព្រើរ ១:២ ។ ដំណឹងល្អតាមរយៈសាវ័កយូហានក៏បានបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ផងដែរនៅពេលចាប់ផ្តើម ដែលថាអ្វីៗដែលមានតាំងនៅគឺមានដើមកំណើតរបស់ វាតាមរយៈព្រះយេស៊ូវ។ **“ហើយក្នុងបណ្តាបស់ដែលបានបង្កើតមកទាំងប៉ុន្មាន នោះគ្មានអ្វី ណាមួយ កើត មកក្រៅពីទ្រង់ (តាមរយៈព្រះបន្ទូល ដែលជាព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ)ឡើយ”** (យូហាន ១:៣)។

ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទគឺជាព្រះអាទិករ

យើងអាចអានបន្ថែមអំពីសកម្មភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវនៅក្នុងផ្នែកនៃការបង្កើតរបស់ទ្រង់ដែលស្ថិតនៅ ក្នុងបទគម្ពីរ កូលូស ១:១៦-១៧ ថា៖ **“ដ្បិតគឺទ្រង់ (ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ)ហើយដែលបង្កើតគ្រប់ទាំងអស់ ទាំងរបស់នៅ ស្ថានសួគ៌ និងនៅផែនដី ទាំងរបស់ដែលមើលឃើញ ហើយដែលមើលមិនឃើញផង ទោះបីជាវាជួប ឬអំណាចជាព្រះអម្ចាស់ ឬអំណាចគ្រប់គ្រង ឬអំណាចណាក៏ដោយ នោះសុទ្ធតែ កើតមកទ្រង់ ហើយសំរាប់ទ្រង់ទាំងអស់ផង ទ្រង់គង់នៅមុនទាំងអស់ ហើយរបស់ទាំង អស់ក៏នៅស្ថិតស្ថេរដោយ សារទ្រង់”** ។ នៅក្នុងពិភពលោកដែលអ្នកអាចមើលឃើញនឹងភ្នែកគឺគ្មានអ្វី មួយដែលមិនបានបង្កើតតាមរយៈព្រះយេស៊ូវនោះឡើយ លោកធាតុធំធេងបំផុតដោយមានភពរាប់លានគឺវាដូចគ្នាជាមួយនឹងទៅនឹងដំណើរកោសិកាដែលរស់សំញ័រតូចជាងគេបំផុតដែរ ឬដូចជាទៅនឹង ប្រព័ន្ធចលនារបស់អាតូម។ ព្រះយេស៊ូវមិនត្រឹមតែជាដើមកំណើតនៃលោកធាតុដែលមានទំហំ និងធំ ទាំងអស់នោះឡើយ តែទ្រង់មានអំណាចទៅលើអ្វីៗទាំងអស់។

បន្ថែមលើនេះទៀត ព្រះយេស៊ូវក៏បានបង្កើតពិភពលោកដែលយើងមិនអាចមើលឃើញផងដែរ ទ្រង់ បានបង្កើតនូវចំនួននៃសត្វលោករាប់មិនអស់ និងបង្កនូវចំនួនយ៉ាងច្រើន ដែលព្រះគម្ពីរបានហៅពួកគេ ថាជាពួកទេវតា។ ហើយវាដូចគ្នាទៅនឹងអ្វីៗទាំងអស់នៅក្នុងការបង្កើតរបស់ព្រះជាម្ចាស់គឺមានភាព ផ្សេងៗពីគ្នា និងមានរចនាសម្ព័ន្ធយ៉ាងខ្ពស់ក្នុងពេលដូចគ្នាដែរ នោះវាក៏មានភាពដូចគ្នាផងដែរជាមួយ អ្វីៗនៅក្នុងលោកីយដែលយើងមើលមិនឃើញ ដូចដែលយើងបានប្រើប្រាស់វាក្យសម្តី បល្ល័ង្ក មេដឹក នាំ និងអំណាច ។

ព្រះយេស៊ូវមិនត្រឹមតែជាព្រះអាទិករប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែទ្រង់ក៏ជាអ្នកដែលបានគ្រប់គ្រងទៅលើពិភពលោក នេះផងដែរ។ ទ្រង់បានគ្រប់គ្រងអ្វីៗទាំងអស់ជាមួយនឹងគ្នា។ ពិភពលោកនេះមិនបានទុកចោលឲ្យទៅ តាមដំណើរវិវត្តរបស់វាដោយខ្លួនឯងនោះទេនៅពេលបញ្ចប់នៃការបង្កើតរបស់ទ្រង់ ទ្រង់បានគ្រប់គ្រង និងថែរក្សា តាមរយៈព្រះបន្ទូលដ៏មានអំណាចរបស់ទ្រង់។ ដូច្នេះយើងមិនចាំបាច់មានការបារម្ភចំពោះ ការបំផ្លាញនៃលោកធាតុដែលបណ្តាលមកពីធ្លាក់ចុះនៃអាចម៍ផ្កាយដែលមានទំហំធំ ឬការឡើងនឹងកំដៅ ព្រះអាទិត្យ ឬការធ្លាក់ចុះនៃអាកាសត្រជាក់នោះឡើយ ។ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់នឹងគ្រប់គ្រងផែនដីទាំងមូលរហូតដល់ទ្រង់យាងមកវិញ ។

មនុស្សជាតិមិនមែនកើតឡើងតាមរយៈភាពចៃដន្យនៃការលោកធាតុណាមួយ ដូចជាគំនិតរបស់អ្នកល្បះ រដ្ឋាន់ណូបែល លោក ចាក ម៉ូនូប (Jaques Monod) នោះឡើយ។ តែយើងត្រូវបានបង្កើតឡើងដោយ មានគោលបំណង និង

ងគោលដៅនៅក្នុងព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះយេស៊ូវ! ប្រសិនបើគ្មានគោលដៅនេះទេ យើងនឹងបាត់បង់នូវគោលដៅនៃជីវិតមិនខាន ។

សកម្មភាពនៃការបង្កើតរបស់ព្រះយេស៊ូវក្នុងព្រះគម្ពីរ សញ្ញាណចាស់

តាមរយៈបទគម្ពីរ សុភាសិត ៨:២២-២៤, ៣០ បានចែងមកថា៖
“ព្រះយេស៊ូវ ទ្រង់បាន តាំងអញឡើង ជាដើមការ នៃទ្រង់ គឺមុនអស់ទាំង កិច្ចការរបស់ទ្រង់ពីបុរាណ ទ្រង់បានសិក្សា អញតាំងពីអស់កល្ប រៀនមក គឺពីកាលនៅដើមឡើយ មុនដែលមានផែនដីផង ក្នុងគ្រាមុនដែលមាន ទីជំរៅទឹក នោះអញបានកើតហើយ គឺកាលមិនទាន់មាន រន្ធទឹកណាដែលហូរចេញជាបរិបូរនៅ ឡើយ.... នៅគ្រានោះ អញបាននៅជិតទ្រង់ដូចជាមេជាងហើយ អញជាទីគាប់ព្រះហឫទ័យទ្រង់រាល់ៗ ថ្ងៃព្រម ទាំងមាន សេចក្តីរីករាយនៅចំពោះទ្រង់ជានិច្ច”។ ពាក្យថា៖ “មេជាង” បានប្រើប្រាស់ក្នុងបទគម្ពីរនេះ ក៏បានបញ្ជាក់អំពីសកម្មភាពរបស់ព្រះយេស៊ូវក្នុង ការបង្កើតលោកផងដែរ។ នៅក្នុងខទី២៦ នៃទំនុក តម្កើង ១០២ គឺត្រូវបាន ដកស្រង់នៅក្នុងព្រះគម្ពីរសញ្ញាថ្មីក្នុងបទគម្ពីរហេព្រើរ ១:១០ ហើយវាត្រូវបាន ប្រើសម្រាប់ព្រះយេស៊ូវ “ហើយថា “ឱព្រះអម្ចាស់អើយ កាលដើមដំបូង ទ្រង់បានបង្កឫសផែនដី ហើយផ្ទៃមេឃក៏ ជាការដែលព្រះហស្តទ្រង់ធ្វើដែរ” ។

តើព្រះអាទិករបានធ្វើកិច្ចការ របស់ទ្រង់យ៉ាងដូចម្តេច ?

ព្រះគម្ពីរបានផ្តល់ដល់យើងនូវចម្លើយចំពោះសំណួរ ថាតើព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតច ក្រវាលនេះយ៉ាងដូច ម្តេច?

- តាមរយៈព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់៖ ទំនុកតម្កើង ៣៣:៦, យូហាន ១:១-៤
- បង្កើតចេញពីភាពគ្មានអ្វីសោះ៖ ហេព្រើរ ១:១-៣
- តាមរយៈអំណាចរបស់ព្រះជាម្ចាស់៖ យេរេមា ១០:១២
- តាមរយៈប្រាជ្ញារបស់ព្រះជាម្ចាស់៖ ទំនុកតម្កើង ១០៤:២៤, កូលូស ២:៣
- យោងទៅតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះជាម្ចាស់៖ លោកុប្បត្តិ ១:២៦, វិវរណៈ ៤:១១
- តាមរយៈព្រះរាជបុត្រារបស់ព្រះជាម្ចាស់៖ យូហាន ១:១-៤, យូហាន ១:១០, កូលូស ១:១៥-១៧
- យោងទៅតាមចរិតលក្ខណៈរបស់ព្រះយេស៊ូវ៖ ម៉ាថាយ ១១:២៩, យូហាន ១០:១១

ចំពោះព្រឹត្តិការណ៍ទាំងនេះបានកើតឡើងក្នុងរយៈពេល៦ថ្ងៃនៃការបង្កើត។ ពួកវាស្ថិតនៅក្រៅដំណើរ ធម្មតានៃច្បាប់ធម្មជាតិ ហើយដូច្នេះគឺយើងអាចយល់បាន ពេញលេញតាមរយៈសេចក្តីជំនឿ។ តែយ៉ាងណាមិញ ចំពោះច្បាប់ធម្មជាតិដែលបានដឹកនាំកំណត់នៃដំណើរប្រព្រឹត្តិទៅនៃពិភពលោកនេះ ពួកវាមិនមែនជាមូលហេតុដែលបណ្តាលឲ្យកើតមានឡើយ តែវាគ្រាន់តែជាលទ្ធផលនៃការបង្កើត ប៉ុណ្ណោះ។

ចុះ តើ “ហេតុការណ៍រោគរាតត្បាត” កើតឡើងដោយរបៀបណា ?

យើងបានដឹងថា ពិភពលោកដែលយើងមើលឃើញបច្ចុប្បន្ននេះគឺមិនមានភាពដូចគ្នាទៅនឹងអ្វីដែល ព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតកាលពីដំបូង រួចទ្រង់មានបន្ទូលម្តងដែលថា “អ្វីៗសុទ្ធតែល្អ” ។ មាន ហេតុការណ៍មួយបានកើ

តឡើងក្នុងពិភពលោកនេះ ដោយព្រោះតែលទ្ធផលនៃការក្បត់របស់គូរស្វាមី ដំបូងប្រឆាំងជាមួយនឹងអ្នកដែលបានបង្កើតពួកគេមក (លោក. ៣)។

**តើមានអ្វីដែលមានប្រទានដល់យើង
ចក្ខុព្រះអម្ចាស់ព្រះយេស៊ូវ**

ទ្រង់គឺជាគ្រឹះដែលយើងអាចស្ថាបនាជីវិតរបស់យើង។ ព្រះគ្រីស្ទបានបង្កើតនូវគ្រឹះសម្រាប់អ្វីទាំងអស់ ៖ ការបង្កើតចក្រវាល ព្រះគម្ពីរ សេចក្តីជំនឿ សេចក្តីសង្គ្រោះ សេចក្តីសុខសាន្ត សេចក្តីសង្ឃឹម ជាដើម ទៅរកព្រះវរបិតា ជាគោលដៅនៃជីវិតរបស់យើង។ ព្រះគ្រីស្ទជាច្នៃដាដែលមិនអាចរំលំ (១ កូរិនថូស ១០:៤) ដែលធ្វើឲ្យកិច្ចកលរបស់មនុស្សជាតិទាំងអស់នឹងត្រូវបែកបាក់។ ព្រះជាម្ចាស់មានបន្ទូលថា៖ **“អញនឹងបំផ្លាញប្រាជ្ញា របស់ពួកអ្នកប្រាជ្ញ”** (១ កូរិនថូស ១:១៩)។ វិទ្យាសាស្ត្រខាងគំនិតជាច្រើន ដូចជាការមិនជឿលើព្រះដែលមានទម្រង់ផ្សេងៗពីគ្នា (Atheism) និង ទ្រឹស្តីវិវត្តន៍និយមនឹងត្រូវខ្ចាត់ ខ្ចាយនៅលើច្នៃដានៃព្រះគ្រីស្ទ ។ អ្នកដែលគាំទ្រចំពោះប្រព័ន្ធគំនិតទាំងអស់នេះនឹងមានថ្ងៃមួយលត់ ជង្គង់ចំពោះព្រះអម្ចាស់ (ភីលីពី ២:១០) ទោះបីជាពេលឥឡូវនេះពួកគេបានបដិសេធចំពោះអ្នកដែល រៀបចំផែនការណ៍ អ្នកដែលបានតាក់តែង អ្នកដែលបានបង្កើត និងជាព្រះសង្គ្រោះក៏ដោយ។

**ហេតុអ្វីបានជាទ្រឹស្តីវិវត្តន៍និយម
មានគ្រោះថ្នាក់ដល់យើង?**

ទ្រឹស្តីនេះមិនត្រឹមតែផ្តល់ដល់យើងនូវទស្សនៈយល់ខុសចំពោះពិភពលោកនេះទេ តែវាបានដឹកនាំយើង ទៅរកភាពគ្មានសង្ឃឹម ដូចជាពិពណ៌នាដែលសមហេតុផលរបស់អ្នកនិពន្ធរបស់ជាតិអាឡឺម៉ង់ម្នាក់ ឈ្មោះថា ជីន ប៉ូល (Jean Paul) ថា៖ “គឺគ្មានព្រះជាម្ចាស់... សម្លឹងមិនដាក់ភ្នែក, ស្ងៀមស្ងាត់គ្មានអ្វីទាំងអស់! ភាពអស់កល្បដែលត្រជាក់គឺចាំបាច់! ភាពឆ្ងល់ដោយចៃដន្យ... យើងម្នាក់ៗគឺមានភាព ក្រៀមក្រំក្នុងចក្រវាលដ៏ធំធេងនេះ នេះគឺជាទូដែកនៃសព”។

ទ្រឹស្តីវិវត្តន៍និយមបានបញ្ជាក់ថា ពិភពលោកយើងនេះអាចពន្យល់បានដោយមិនចាំបាច់មានព្រះអាទិករ។ ជាលទ្ធផលគំនិតនេះ បានទាក់ទាញមនុស្សជាច្រើនឲ្យជឿថាគ្មានព្រះជាម្ចាស់តាំងនៅ (Atheism)។ ហើយដោយយោងទៅតាមអ្វីដែលព្រះយេស៊ូវមានបន្ទូល អ្នកដែលជឿថាគ្មានព្រះជាម្ចាស់តាំងនៅ នឹងធ្លាក់ចូលក្នុងស្ថាននរក៖ **“តែអ្នកណាដែលមិនព្រមជឿ នោះនឹង ត្រូវទោសវិញ”** (ម៉ាកុស ១៦:១៦)។ មានអ្នកខ្លះបានព្យាយាមដើម្បីពន្យល់ថា ការវិវត្តគឺជាវិធីដែលព្រះជាម្ចាស់ធ្វើកិច្ចការរបស់ទ្រង់។ ប៉ុន្តែ ប្រសិនបើព្រះជាម្ចាស់បានបង្កើតការរយៈ ទ្រឹស្តីវិវត្តន៍និយមនោះ៖

- គ្មានគូរស្វាមីដំបូងឡើយ
- គ្មានអំពើបាប ពីព្រោះថា (ការឈ្លានពានគឺជាគឺជាកងរទេះដែលបានរុញច្រានឲ្យទ្រឹស្តីវិវត្ត និយមឈានទៅមុខ) (Joachim Illies)
- ព្រះជាម្ចាស់នឹងប្រើសេចក្តីស្លាប់ ជាមធ្យោបាយដើម្បីនឹងបង្កើតចក្រវាល
- សេចក្តីសង្គ្រោះតាមរយៈព្រះយេស៊ូវ ដែលត្រូវបានហៅថាជា “អ័ដាមចុងក្រោយ” ដែលផ្ទុយពី អ័ដាមដែលពេញដោយបាប (១ កូរិនថូស ១៥:៤៥) នោះនឹងគ្មានមូលដ្ឋានគ្រឹះនោះឡើយ។

តាមរយៈការពិចារណាទាំងអស់នេះបានបង្ហាញថា “ទ្រឹស្តីវិវត្តន៍និយម” (Theistic Evolution) នឹងបំផ្លាញនូវមូលដ្ឋានគ្រឹះនៃព្រះបន្ទូលក្នុងព្រះគម្ពីរទាំងស្រុង។

ដោយព្រោះតែមូលហេតុនេះហើយ ដែលទ្រឹស្តីវិវត្តនិយមនេះដែលជាគំនិតខុស
នេះគួរតែបដិសេធចោលទាំងស្រុង។

គំនិតដែលអស្ចារ្យ

យើងបានឃើញថា ព្រះយេស៊ូវជាព្រះអាទិករនៃគ្រប់របស់ទាំង
អស់។ ទ្រង់គឺជាព្រះតែមួយដែលបាន គង់នៅអស់កល្បជានិច្ច
ជាស្តេចនៃអាណាចក្រស្ថានសួគ៌ ។ ទ្រង់បានទទួលអំណាចទាំងអស់ទាំងនៅ
ស្ថានសួគ៌ និងផែនដី (ម៉ាថាយ ២៨:១៨)។ តើយើងពិតជាអាចយល់ពិតប្រាក
ដនូវសេចក្តីពិតដ៏អស្ចារ្យ ទាំងនេះបានទេ? មនុស្សម្នាក់ដែលស្ថិតនៅលើឈើ
ឆ្កាងនៃភ្នំកូកូតា និងជាព្រះអាទិករនៃចក្រវាលទាំង មូល និងគ្រប់របស់សព្វ
សារពើគឺជាមនុស្សតែ១ និងជាមនុស្សដូចគ្នា! នៅក្នុងសេចក្តីស្រឡាញ់ដែល
មិនអាចគិតស្មានដល់របស់ទ្រង់ ព្រះអម្ចាស់បានប្រទានបូរអង្គទ្រង់
ឡើងទៅលើឈើឆ្កាងហើយ មិននឹងទទឹង ដើម្បីឲ្យទ្វារនៃស្ថានសួគ៌បើកសម្រាប់
យើង ។ អស់អ្នកណាដែលបដិសេធចំពោះសេចក្តី នេះនឹងបាត់បង់អ្វីៗទាំងអស់៖

**“នោះធ្វើដូចម្តេចឱ្យយើងរួចបាន បើយើងធ្វេសនឹង សេចក្តីសង្គ្រោះ
ដ៏ធំម្ល៉េះ”** (ហេព្រើរ ២:៣)។ អស់អ្នកណាដែលទទួលទ្រង់នោះនឹងឈ្នះ
លើគ្រប់ទាំងអស់៖ **“ប្រាកដមែន ខ្ញុំប្រាប់អ្នករាល់គ្នាជាប្រាកដថា
អ្នកណា ដែលស្តាប់ពាក្យខ្ញុំ ហើយជឿដល់ព្រះអង្គ ដែលចាត់ខ្ញុំឱ្យ មករ
អ្នកនោះមានជីវិត ដ៏នៅអស់កល្បជានិច្ចល ហើយមិន ដែលត្រូវជំនុំជំរះឡើយ
គឺបានកន្លងហួសពីសេចក្តីស្លាប់ ទៅដល់ជីវិតវិញ”**

។ ចូរទូលសូមដល់ព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ដើម្បីលើក
លែងទោសអំពើបាបដល់អ្នក ដើម្បីឲ្យអ្នកអាចឈរ
នៅចំពោះការជំនុំជម្រះរបស់ព្រះជាម្ចាស់។ ចូរទទួល
យកទ្រង់ជាព្រះសង្គ្រោះប្រចាំជីវិតរបស់អ្នក ហើយនឹង
ងងឹតតាមសេចក្តីបង្រៀនរបស់ទ្រង់។

លោកបណ្ឌិត (សាស្ត្រាចារ្យ) វ៉ែននើរ គឺត
នាយកនិងសាស្ត្រាចារ្យនៃ អ្នកពត៌មានវិទ្យាសាស្ត្រ

